

Formanden (Sofus Høgsbro): Det er altsaa om denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen, at Forhandlingerne ville komme til at dreje sig.

Efter paa ny at have oplæst den fremsatte Paastand, bemærkede Formanden: Jeg antager at de Talere, som have ønsket Ordet angaaende Førespørgslen, ogsaa ville have Ordet om denne Dagsorden. Jeg giver derfor Ordet til Rigsdagsmanden for Maribo Amts 5te Valgkreds.

N. J. Larsen: Det har været en virkelig Fornøjelse at høre det ærede Medlem for Københavns Amts 6te Valgkreds udtale sig, navnlig i sit første Foredrag, med en saa mønsterværdig Objektivitet om en Sag, der jo for Tiden er sat paa den politiske Agitations Dagsorden, og ligesom man maa bifalde den saglige Form, han havde valgt for sine Bemærkninger, tror jeg, man gennemgaaende maa tiltræde Indholdet af disse Bemærkninger. Det ærede Medlem, der talte som Ordfører for samtlige Førespørgere, har ubestridelig Ret i, at ingen Sag i lang Tid har vakt en saa udbredt Misnøje som netop denne, og denne Misstemning grunder sig ikke blot deri, at man finder, at de ny Takster ere for høje i og for sig, men ogsaa deri, at man finder, at de Forventninger, man knyttede til den ny Telefonlov, ere blevne saa afgjort skuffede. Jeg tør sige, at der er meget faa, som ikke have gjort sig selv det Spørgsmaal ved at blive bekendt med Taksterne af 20de Februar d. A.: Var det det, vi skulde opnaa ved Telefonloven af 1897? Jeg har ligesom den ærede Ordfører gennemlæst de Forhandlinger, der ere gaaede forud for og have ført til Telefonloven, og jeg har derved faaet stadfæstet det Indtryk, som jeg i sin Tid fik ved at høre Forhandlingerne, at det væsentlige Formaal med Telefonloven var det: At skaffe Publikum, de telefonerende, en god Betjening og billige Takster. Det var dette Hensyn, der gik som den røde Traad gennem alle Forhandlingerne, og det blev, som bemærket, ogsaa udtalt ved adskillige Lejligheder. Det blev udtalt af den daværende Minister. Det kom frem, da man forhandlede om, hvorvidt der skulde paalægges Selskaberne en Afgift, idet der blev gjort gældende, at i Stedet for en Afgift til Staten, som kun vilde have en ringe finansiel Betydning for Statskassen, vilde det være langt mere formaalstjenligt at lade Publikum nyde godt af, at der ingen Afgift blev krævet af Selskaberne. Der blev endvidere udtalt, da Sagen var til

anden Behandling her i Tinget, af Udvalgets Ordfører, det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage), hvad jeg nu skal tillade mig at oplæse. Han bemærkede i Mødet den 16de Februar 1897: „I det hele taget vil det være ønskeligt, om vi kunde komme ned med Telefontaksterne, hvorved dette Meddelelsesmiddel først vil faa den store Betydning for hele Samfundet, som det utvivlsomt er egnet til“. Altsaa, derom kan der ikke være nogen Tvivl, at det er Hensigten med og Forudsætningen for Telefonloven, at man skulde komme til billigere Takster end de daværende. Nu kan man jo sige, at det er beklageligt, at denne Hensigt, denne Forudsætning ikke har fundet et bestemtere Udtryk i selve Loven. Den ærede Ordfører ved jo lige saa godt som jeg, at det ikke er tilstrækkeligt, at man har den bestemte Vilje, den fortræffeligste Hensigt, naar man skal give en Lov, men at det er af væsentlig Betydning, at netop Hensigten ogsaa giver sig et klart og bestemt Udtryk i selve Loven. Jeg tvivler ikke om, at, hvis den ærede Ordfører havde siddet i det Udvalg, som behandlede Telefonloven, vilde den her nævnte Hensigt have fundet et tydeligere og klarere Udtryk, end Tilfældet er nu. Jeg er vis paa, at det ærede Medlem med sin Indsigt og sin praktiske Forretningssans vilde have sørget for, at Loven var bleven affattet saaledes, at der ikke kunde opstaa Tvivl om, hvordan den skulde anvendes. Det maa beklages, at Telefonloven ikke er affattet med større Omsigt, end den er. Det er ikke blot paa dette Punkt, vi kunne klage over Telefonloven; vi have, lige siden den udkom, haft stadige Eksempler paa, hvor mangelfuld den er. Naar Talen er om Kommunernes Ret, naar Talen er om den vedvarende Gyldighed af Overenskomster, afsluttede inden Koncessionen gives til Telefonselskaber, vide vi jo af sørgelig Erfaring, at Telefonloven ikke giver et saa bestemt Svar paa disse Ting, at der ikke kan være Tvivl om, hvorledes man skal anvende Loven. Den mangelfulde Affattelse er Skyld i Forhandlingerne i Dag, og Skyld i de mange Klager, der ofte ere fremkomne fra Kommunernes og privates Side over den Maade, hvorpaa Loven er ført ud i Livet. Men, som sagt, jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i, at Forudsætningen for Telefonloven har været blandt andet den, at skaffe det telefonerende Publikum billigere Takster. Nu kan man ganske vist sige, saaledes som den højtærede Minister har gjort gældende